

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева:

Датум: 19.04.2019. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ -
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА**

(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата: ВОЈИН (ДРАГОЉУБ) НЕДЕЉКОВИЋ
2. Ужа научна област за коју се наставник бира: КЛАСИЧНЕ НАУКЕ
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
4. До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

у које је први пут изабран: 07.07.2009.

за ужу научну област /наставни предмет: КЛАСИЧНЕ НАУКЕ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 27.05.2019.
2. Датум и место објављивања конкурса: 26.12.2018 „Послови“
3. Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУНазив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА, 20.12.2018

1. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме		Звање	Ужа научна област	Организација
1.	др Александар Лома	Редовни професор	Класичне науке	Филозофски факултет у Београду
2.	др Војислав Јелић	Редовни професор	Класичне науке	Филозофски факултет у Београду
3.	др Јулијана Вучо	Редовни професор	Италијанистика	Филолошки факултет у Београду

4.				
5.				

2. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН
3. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
4. Датум стављања реферата на увид јавности: 30.01.2019.
5. Начин (место) објављивања реферата: огласна табла Филозофског факултета у Београду
6. Приговори: /

**IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 18.04.2019**

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата проф. др Војина Недељковића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.72.ст.4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4.и 5. достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ДС/ПС 05/4-02 бр. 726/1-III-2

18.04.2019. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр.88/17, 27/18 и 73/18) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој IV редовној седници, одржаној дана 18.04.2019. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се се др Војин Недељковић изабере у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ, са пуним радним временом, на Одељењу за класичне науке, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ, због потребе Факултета, Одељења за класичне науке.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 18.04.2019. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Војин Недељковић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18 и 73/18), чланом 135. Статута Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18), као и услове

прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1x Универзитету у Београду

1x Др Војину Недељковићу

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

1x Одељењу за класичне науке

1x Стручном сараднику за радне односе

1x Шефу Одсека за правне послове

Проф. др Миомир Деспотовић

1x Архиви

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Поштоване колеге,

Изабрани одлуком Изборног већа Филозофског факултета од 20. децембра 2018. године у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање редовни професор за ужу научну област класичне науке са тежиштем истраживања на латинској лингвистици, подносимо Већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“, на сајту Филозофског факултета и сајту Универзитета у Београду од 26. децембра 2018. године пријавио се један кандидат, досадашњи ванредни професор на Одељењу за класичне науке др Војин Недељковић.

Основни биографски подаци о кандидату

Војин Недељковић рођен је 9. јула 1965. у Београду, где је завршио основну и средњу школу. Након матуре и одслуженог војног рока, 1984. је уписао студије класичних наука Филозофског факултета у Београду. Дипломирао је октобра 1989, магистрирао марта 1995. с радом на тему „Аспекти функционисања парадигматског система латинских глаголских именица“, под менторством проф. др Радмиле Шалабалић, а докторирао новембра 2003. на тему „Мезијски споменици латинске надгробне поезије“, код ментора проф. др Марјанце Пакиж.

Током редовних студија 1984–1989. био је стипендист тадашње Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка, а током постдипломских студија примао је двогодишњу стипендију фондације Сасакава.

Као магистранд Војин Недељковић је 1990–91. на матичном Одељењу за класичне науке хонорарно држао наставу латинског језика и вежбе из грчке историјске граматике. Од октобра 1991. био је запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду најпре као асистент-приправник а од децембра 1995. као асистент при Катедри за италијански језик и књижевност, где је држао курсеве латинског језика. Од 1996. ради на Филозофском факултету, где је ангажован у настави латинског језика и историјске граматике латинског језика, а од школске 2000/2001. и у настави средњолатинске филологије. Јуна 2004. године унапређен је у доцента, а јуна 2009. у ванредног професора, звање у које је поново изабран 2014. и у којем се сада налази.

Кадровска комисија овог Факултета прихватила је предлог Одељења за класичне науке да се покрене поступак за унапређење проф. др Војина Недељковића у највише наставно-научно звање и проследила га Научно-наставном Већу Факултета. Након што је и Веће тај предлог подржало, нама долепотписаним поверило је да оценимо његову основаност, и то ће бити предмет разматрања које следи.

Научни и стручни радови кандидата

(са посебним освртом на

претходни изборни период)

Научна продукција проф. др. Војина Недељковића у протеклих тридесет година, од 1988. наовамо, броји преко шездесет радова и превода са класичних језика објављених самостално, у научним часописима и зборницима научних скупова, у земљи и иностранству, поред српског на француском, енглеском и латинском језику. Овде ћемо покушати да је сумарно представимо, извлачећи основне нити кандидатових научних интересовања и истичући његове најважније доприносе. Притом ћемо се посебно задржати на новијим радовима, онима који нису приказани у ранијим рефератима и којима се испуњава формални услов за избор у тражено више звање.

Монографије и уџбеници

1. *Нацрт класичног латинског вокализма и прозодије*

Издавачка књижарница Зорана Стојановића,

Нови Сад / Сремски Карловци 2008.

(Библиотека „Елементи“ 72), 102 стр.

Како сам аутор истиче у предговору, ова књига циљана је на две читалачке групе: напредне студенте класичне филологије и језичке стручњаке разних профила. Већ сам назив „нацрт“ наговештава да је она замишљена првенствено као приручник коме је циљ да читаоцу отвори увиде у дату тематику шире и дубље од оних који се стичу основним академским образовањем. Будући да се овде ради о тематици која је предмет научног изучавања већ добре две хиљаде година, изазов пред аутором био је велики: осим одличног познавања саме материје, тј. латинског језика и његове писане заоставштине, како књижевне тако и епиграфске, морала се савладати огромна секундарна литература, од античких граматичара до сасвим нових публикација, која је у списку на крају (стр. 99–103) свесно сведена, али опет ту фигурирају најважнија класична и модерна радова, закључно са 2005. годином, на латинском, енглеском, француском, немачком, италијанском и српско-хрватском језику. Уз то је аутор ставио пред себе оправдан, али тежак задатак да обимни и сложени предмет свога нацрта прикаже језгровито, да штедећи на простору добије на прегледности а што мање изгуби на информативности. У томе је успео захваљујући у првом реду чврстој и јасној композицији књиге, али и свом изврсном језику и стилу, какав се, бар у нас, ретко среће у овој врсти списа. Прегледности је допринела и трослојна сегментација излагања, тако што су у основном тексту информације другог реда од оних основних издвојене ситнијим слогом, а још споредније – мада често веома занимљиве – опаске и коментари дају се у фуснотама, где се такође упућује на даљу литературу. Књига се састоји из седам поглавља. Најпре су обрађени прости вокали у

паровима (погл. 1), дифтонзи (погл. 2) и остали вокали (редуковани, страног порекла: погл. 3); следе поглавља о структури и кванитету слога (4), о слоговима у додиру (питања силабичке структуре речи и квантитета слогова: погл. 5), о сусрету вокала у говорном ланцу (проблем хијата и сл.), а последња два поглавља посвећена су акцентуацији (6) и ритму (7). Скромно ауторово упозорење у предговору, да „ова књига није иноваторски покушај“, него треба да буде „јасан приказ утврђених чињеница и разумних претпоставки“ (стр. 5) треба примити с резервом већ стога што је она потекла из пера врхунски компетентног стручњака, који се никако није могао задовољити да дâ пуку еклектичку компилацију, већ је проблеме о којима пише сâм дубоко промишљао кроз властита истраживања, посебно она на пољу латинске епиграфике. Иако ова књига програмски тежи објективној информативности и уравнотеженој сведености, ипак у њој налазимо много тога новог и оригиналног, почев од саме концепције и сагледавања општих проблема, до низа појединачних опаски и појашњења, при чему је у фокусу увек био овдашњи корисник, коме нарочито добро дођу поређења са појавама у српском језику, али и указивање на појаве у латинским натписима са нашег подручја.

2. Uvod u proučavanje vulgarnog latiniteta: fenomenologija i izvori

Beograd, Filozofski fakultet, 2012, 181 стр.

Конципирана као уџбеник намењен првенствено студентима класичне филологије, затим и романистима, а од интереса је и за шири круг образованих читалаца, књига, објављена након првог избора кандидата у садашње научно звање, састоји се од следећих поглавља: (1) *Приступ*; (2) *О варирању, варијететима и променама у језику*; (3) *О латинском књижевном језику и језичкој корекцији*; (4) *О експанзији латинског и њеним последицама*; (5) *О пропасти или преображају античког латинитета*; (6) *О дефиницији вулгарног латинског и неким њеним импликацијама*; (7) *О вулгарнолатинским изворима уопште, и о раним изворима*; (8) *О техничкој, историјској, законодавној прози*; (9) *О хришћанским изворима*; (10) *О експлицитним сведочанствима вулгарног латинитета*; (11) *О епиграфским изворима, и о неким специјалним сведочанствима*. Придодати су на крају (12) *Илустративни примери*. Почетна поглавља дају књизи неопходан теоријски оквир који никако не занемарује достигнућа традиционалног филолошког приступа, али их суштаствено обогаћује достигнућима савремене науке о језику, пре свега дијалектологије и социолингвистике. Ту читалац бива упознат, између осталог, са важним појмовима језичких варијетета, дијасистема, социолеката, регистара, вертикалне комуникације, као и са видовима, узроцима и механизмима језичких промена. Појашњава се и појам класичног латинског књижевног језика. Следе поглавља у којима се проблем смешта у време и простор, тј. у контекст етничке, политичке и културне историје, почев од италске породице језикâ након њеног издвајања из праиндоевропске језичке заједнице, преко етрурских и грчких утицаја, до уплива аутохтоних супстрата у појединим деловима великог Римског царства и надрегионалог, како идеолошки тако и социолошки условљеног, утицаја хришћанства. Све то стављено је у службу нимало лаког дефинисања предмета књиге, вулгарног латинитета, за који аутор, одвагнувши различита, често и екстремна становишта, усваја, при средини књиге, по нама срећно и употребљиво одређење „језичка пракса непросвећених латинофона“. Импликације које оно за собом повлачи укључују између осталог могућност да се међу вулгарнолатинским ликовима осим иновација нађу и неки архаизми које је класични латински одбацио. Проблем разграничења са протороманском епохом развоја решен је тако што је горња временска граница за вулгарни латински (приближно) повучена око VII–VIII века. Други део књиге посвећен је подробном приказу

различитих извора за вулгарни латинитет, посредних и непосредних, књижевних и епиграфских; за сваку врсту приложени су одабрани примери који је илуструју, омогућујући да читалац из предворја које представља овај „Увод“ баци понеки поглед у саму језичку грађу која је предмет проучавања. На крају ове књиге, за коју би, да се у њој уредно не реферише на релевантну литературу, неко помислио да је писана „из главе“, долази библиографија, која нам својим обимом предочава количину учености из које је проистекла, али никако пуком компилацијом, већ као плод ауторовог властитог просуђивања и промишљања, заснованог не само на одличном познавању радова својих претходника, него и на прворазредном владању изворима. Написана са свом потребном сажетошћу и са јасно извученим поентама, али без прећуткивања постојећих недоумица и дилема, питким стилем и негованим српским језиком какав је данас постао редак, ова књига у своме домену пружа овдашњој читалачкој публици штиво које нимало не заостаје за оним најбољим што стоји на располагању баштиницима водећих хуманистичких традиција, а свакако превазилази највећи део онога што се на ту тему може читати на „малим“ језицима. Своју основну циљну групу, студенте, она на најбољи начин иницира у фактографију и проблематику научне области коју обрађује, а истовремено им пружа узор критичког мишљења и питког научног стила.

3. *STUDIUM: Латински на универзитету*

Филозофски факултет и Академска мисао

Београд 2016, 205 стр.

Након што је обогатио нашу културну средину двома више приказаним монографијама, намењеним да буду универзитетски уџбеници али писаним тако да послуже и као општеобразовна штива, којима су попуњене осетне празнине у научно-стручној литератури на српском језику, својим новим уџбеником, објављеним након последњег избора у своје садашње звање, проф. др Недељковић отвара перспективу сврсисходног учења латинског језика на нашим високошколским установама. Уџбеник је добро промишљен и оригинално конципиран, а састоји се из три главна дела. Први део чине осамнаест поглавља, од којих свако почиње штивом, које је у првих пет поглавља вежбовно, тј. ради наставе написано, а у осталима прилагођено, тј. засновано на конкретним изворним текстовима модификованим према потребама наставе. У сваком поглављу иницијално штиво бива „Граматичким партијама и примерима“ раздељеним у три корака којима се омогућује поступно овладавање појединим категоријама кључним за разумевање латинског текста. Са својим другим делом уџбеник прераста у хрестоматију састављену од укупно 89 текстова, од којих су опет првих 57 вежбовни, засновани на предлошцима из разних времена, укључујући библијски и средњовековни латинитет, а преосталих 32 прилагођени, узети из римских аутора, међу којима преовлађују Цицерон и Сенека. Ваља напоменути да хрестоматија ове врсте никако није нити је могла бити пресек римске или латинске књижевности, али да она избором и распоном тематике успешно преноси „поуке о цивилизацији“, придајући дидактичкој сврси ове књиге и ванјезички, културноисторијски аспект. Трећи део књиге, насловљен „Помоћни материјал“, дели се у дванаест поглавља, од којих истичемо „Градирану листу најчешћих латинских речи“, њих укупно 2000, разврстаних, по степену своје фреквенције, у четири приближно једнаке групе. Из свега што је досад речено произлази да ова књига, уместо мало смисленог, механичког учења латинске граматике кроз серијско излагање заокружених целина као циља по себи, промовише дидактички приступ који се назива „спиралном прогресијом“ и служи првенствено да онога ко

по њему учи оспособи за „интелигентно читање аутентичних текстова“, како је то формулисано у уводном поглављу. Писан са извршним познавањем латинског језика у свим његовим варијететима и одличим увидом у дидактичку литературу, како ону традиционалну тако и савремену, уз ауторов висок креативни удео, овај уџбеник би, преведен на енглески или неки други светски језик, свакако наишао на добар пријем и у академским срединама са много већом традицијом од наше, која је њиме истински обogaћена.

Чланци у научним часописима и зборницима радова

Основни смер који је кандидат досад следио у својим научним истраживањима је познати латинитет са његовим варијететима и међујезичким контактима. Зацртан књигом из 2012, он се у овом периоду наставља неколиким пажње вредним радовима.

1. *Latin vulgaire, latin familier. Quelques aspects d'une distinction parfois difficile à saisir* Lingvisticæ Investigationes 38/2015, 1, стр. 1–12.

У раду на француском, објављеном у часопису угледног издавача (John Benjamins Publishing Company), тема је обухват и међусобни однос двају традиционалних појмова примењених на некњижевни латински, „народског или простог говора (*sermo vulgaris / plebeius*)“ и „породичног или свакодневног говора (*sermo familiaris / cotidianus*)“. „Понекад тешко ухватљиво двојство“ књижевног стандарда и фамилијарног језичког варијетета у историји латинског језика сагледава се кроз процес „вулгаризације“ овога другог у доба Римског царства.

2. *Castles made of sand? Balkan Latin from Petar Skok to J.N. Adams*

G. R. Tsetskhladze, A. Avram, J. Hargrave (edd.), *The Danubian Lands between the Black,*

Aegean and Adriatic Seas (7th Century BC-10th Century AD), Oxford 2015, стр. 321–326

Прилог са међународног научног скупа објављен на енглеском језику код угледног оксфордског издавача својим насловом „Куле од песка?“ метафорично предочава проблем са којим се изучаваоци латинске писане, претежно епиграфске заоставштине на Балкану суочавају при покушају да у њој издвоје дистинктивне црте некога посебног „балканског латинитета“. Најпре даје прегледан историјат овог питања у временском распону од приближно једног столећа, описујући лук од монографије Петра Скока о вулгарнолатинским појавама на натписима римске провинције Далмације из 1915. године преко Михаескуове студије о латинском у југоисточној Европи и низа других публикација, до Адамсове синтезе о регионалној диверсификацији латинског из 2007. Изводећи закључке, Војин Недељковић на претходну дискусију надовезује запажања проистекла из властитих истраживања, са посебним освртом на метричке натписе, којима се темељно позабавио у својој дисертацији.

У низу других новијих радова др Недељковића фокус је сужен на сведочанства латинског језика у римским натписима са тла Србије.

3. *The Latin Inscriptions of Naissus: A Philologist's Approach*

М. Ракоција (ур.), Ниш и Византија: дванаести научни скуп,

Ниш, 3–6. јун 2013, Ниш 2014, стр. 633–636

Ово излагање са међународног научног скупа, објављено у целини на енглеском језику, начелно предочава потребу да се у римске епиграфске студије, уопште и особито кад је реч о

територији данашње Србије, укључе филолози, с обзиром на то да се епиграфичарска компетенција у новије време сузила и не подразумева прворазредну филолошку спрему, како је то испрва био случај. Притом се истиче теза, присутна и у другим радовима истог аутора а може се рећи и преовлађујућа у данашњој науци, да вулгарнолатинске појаве на натписима једног подручја пре него ли неке локалне особености одражавају посебне социолекте. У том смислу, не може се, у римско доба, говорити о „говору Наиса“ нити о неком „мезијском дијалекту“.

4. Натписи позноантичког Ниша као предмет вулгарнолатинских студија

Зборник радова Византолошког института 50/2013, стр. 45–63

Овај рад може се схватити као разрада теза изнесених у претходном. Темељним филолошким приступом аутор у епиграфској грађи из Наиса и других делова некадашње провинције Горње Мезије разоткрива црте — фонетске, морфолошке, синтактичке, стилске — латинског какав се говорио у родном граду Константина Великог и који се доцније уградио у лингвистичку карту Источног Римског царства. Акцентолошким појавама објашњава писање царског имена *Pertenaci(s)* уместо *Pertinaci(s)* и топонима *Naisi* уместо *Naissi*. Од фонолошких појава слуту тежњу ка елиминацији *j* и развоју палатала у *Gallenio* уместо *Gallieno* и разматра монофтонгизацију *Cladius* < *Claudius*. Из домена морфологије уочава партицип *superstantes* уместо уобичајеног *superstites* ‘живи остали за покојником’, тежњу ка „изосилабизму“ у номинативу *Melioris* за *Melior*, датив једине женског рода *Candidani* према номинативу *Candide*, датив по трећој деклинацији *generi* уместо *genero* ‘зету’, „слаби“ облик партиципа футура *sequiturus* уместо класичног *secuturus*. Уочене лексичке особености су суперлатив *dicatissimus* уместо уобичајеног *devotus* ‘одан’, хапаксно *epibeta* према уобичајеном лику грецизма *epibata* ‘маринац’ и „подунавски“ германизам *brutes* ‘снаха’ из Ћуприје. Синтактичких вулгаризама највише је у домену падешке синтаксе (датив уместо посесивног генитива, акузатив уместо аблатива и сл.). Запажањима учињеним у овом садржајном чланку Војин Недељковић несумњиво обогаћује наше познавање латинског језичког наслеђа на тлу данашње Србије.

На претходну скупину природно се надовезују радови где се објашњавају поједине речи и изрази у епиграфским и књижевним текстовима.

5. *Domino et fratri*: Један необјављен сирмијски графито

Старинар 62/2012, стр. 165–172

Предмет анализе у коауторском раду са Сањом Стојановић је формула *domino fratri* у графиту на опеци из Сирмија, где се осим вулгарнолатинског облика друге речи за класично *fratri* разматра и вокатив који следи, *Maxime*, неспојив са завршном речју *salutem*; конфузија се убедљиво објашњава контаминацијом двеју формула, **Maxime vale* ‘Здрав да си, Максиме’ и **Maximo salutem* ‘Максиму здравље (желим)!’.

6. *Ex viso*. Трагови једне структурне дихотомије у језику латинских натписа

Lucida intervalla 43/2014, стр. 91–98

Формула *ex viso* ‘на основу сновиђења’ у посвети богињи Дијани нађеној на Космају са бројним паралелама из балканско-подунавском подручја дала је повод разматрању дублетне

употребе *o-* и *u-*основа у латинским епиграфским текстовима, коју др Недељковић означава као „структурну дихотомију“, а која се онда протеже и на синкретизам падежа у варијантама формуле *ex votu* ‘по завету’, не само *ex voto* (аблатив *o-*основе) него и *ex votum* (акузатив, у класичном латинитету неспојив са предлогом *ex*!).

7. *Justinian's »πάτριος φωνή«*,

Balkanica 47/2016, стр. 55–73

Објављен у часопису *Balkanica*, који се публикује искључиво на енглеском језику и намењен је првенствено међународној научној јавности, овај рад обрађује тематику латинско-грчке диглосије у рановизантијском Царству, а фокус му је на једном изразу употребљеном више пута у Јустинијановим „Новелама“, грчки *pátrios phōnê* ‘матерњи (дословно: очински или отачки) језик’, под којим се подразумева латински. Ставивши себи у задатак да расветли његово пуно значење у датим контекстима, аутор се најпре потрудио да сабере и анализира употребе тога и синонимних израза у укупној старогрчкој и византијској књижевности, пре и после Јустинијановог времена. Из спроведене анализе произлази негативан одговор на питање да ли је *pátrios phōnê* икада постала контекстуално слободна ознака за латински као традиционалан језик, али и опажање да се тај обрт често користи као сигнал за промену језичког кода, што је не једном случај и у самом тексту „Новела“. Рад, чија је краћа верзија изложена на 23. међународном византолошком контресу у Београду, писан је зналачки и демонстрира ауторово владање како изворима тако и секундарном литературом, а у свом исходу пружа занимљиве нове увиде.

8. *Salvum lotum. О смислу и склопу једне латинске поздравне формуле*

Црквене студије 14/2017, стр. 557–566

Поводом да се позабави овом формулом лепог опхођења (*Salvum lotum!* отприлике: „здро се избањао!“) у римским јавним купатилима аутору је дао један мартиролошки пасаж (Мучеништво Перпетуино и Филикитатино), где је она употребљена саркастично, у контексту извргавања хришћана мукама. Аутор се не зауставља на тој секундарној употреби, већ прослеђује исту формулу кроз друге књижевне и епиграфске потврде, скупа са њеним грчким еквивалентом *kalôs elúsō*, дајући тиме вредан филолошко-културноисторијски прилог.

Питањима античке и савремене дидактике класичних језика Војин Недељковић је посветио два скорашња рада:

9. *Псеудодоситејски разговорници и њихово данашње изучавање*

Примењена лингвистика 17/2016, стр. 7–15

Дидактиком класичних језика, али оном античком, бави се кандидатов рад, првобитно изложен на конгресу о примењеној лингвистици у Новом Саду. Његова тема су тзв. псеудодоситејски разговорници (*Hermeneumata Pseudodositheana*), приручници насталим у периоду од I до VI века хр. ере, који су служили говорницима латинског за учење грчког језика (име им долази одатле што су у текстовној предаји везани за граматику Доситеја (*Dositheus magister*) из IV в. н.е.). Недељковићево истраживање, утемељено на одличном познавању оба језика, показује да посредни нису састави настали на основу импровизације и интуиције, него да им у основи лежи једна „релативно софистицирана и фино подешена језичка поука“.

10. *О класичној и посебно латинској настави у модерној средњој школи*

J. Вучо, J. Филиповић (ур.), Језици образовања, Београд 2018, стр. 121–129

Своје респектабилно теоретско и практично знање из области класичних, а посебно латинског језика Војин Недељковић применио је на рад са скупа одржаног у САНУ, где се усредсредио на средњошколску наставу. Полазећи од става да унутар модерног средњошколског курикулума класичним садржајима треба доделити улогу „интегратора хуманистичког образовања“, он разматра шта би та улога подразумевала и који би били предуслови да се то оствари.

11. *Чајкановићев Плаут и хегемони београдске критике почетком XX века*

М. Вранић Игњачевић, Д. Столић (прир.), Легенде Београдског универзитета:

Хуго Клајн, Веселин Чајкановић, Радомир Д. Лукић, Војин Матић

Београд 2014, стр. 127–133

У кругу новијих радова проф. др Недељковића тематски се издваја сагледавање Чајкановићевог превода Плаутових комедија у светлу духовне климе у Србији пред Први светски рат, обележене између осталог ставом Богдана Поповића да у превођењу песничких дела формалне захтеве треба потчинити природности и ненаметљивости израза несумњиво вредан прилог не само историјату класичне филологије у Срба него и укупној српској културној историји онога доба.

12. *As the Wind Blows. Aspects of lexical and structural borrowing in contemporary Serbian*

J. Czaj, I. Jermaszowa, M. Wójciak, B. Zieliński (red.), Słowiańska Wieża Babel,

Tom II: Język i tożsamość, Poznań 2018, стр. 173–179

Да је кандидат изврстан зналац српског језика знају сви који су читали његове радове и слушали његова излагања, те не изненађује његов излет у проблематику савременог српског језика радом са скупа у Пољској „Словенска Кула Вавилонска“, где је тема утицај енглеског језика — на којем је рад и објављен — на савремени српски, посебно у доменима лексичке семантике, фразеологије и синтаксе; закључак гласи да је та појава узела толико маха да се наш језик већ може сматрати угроженим.

Стручно-професионални допринос кандидата

Кандидат је био ангажован на више пројеката финансираних од стране министарстава надлежних за науку и културу (*Романизми у српском и хрватском језику* при катедри за италијански језик и књижевност Филолошког факултета у Београду 1992–1994; *Антички натписи на тлу Србије и суседних земаља* 2002–2006. и *Антички натписи Илирика: критичко издавање и интердисциплинарна истраживања епиграфских споменика* 2006–2010. при Центру за античку епиграфику и нумизматику „Фанула Папазоглу“; *Римско и византијско присуство на тлу Србије: презентација и интерпретација изворне грађе* 2014–16). У последњих једанаест година учествовао је са рефератима на исто толико научних скупова у земљи и иностранству (Француска, Пољска, Бугарска, Македонија). На 23. међународном конгресу византијских студија одржаном у Београду августа 2016. организовао је тематску

сесију о филологији и лингвистици византијског Балкана. У раздобљу 2014–17. био је укључен у европску COST акцију IC1207 *Parsing and Multiword Expressions*, у склопу које је априла 2016. у Струги представио своје пилот-истраживање. Држао је предавања по позиву на универзитетима у Софији (2008) и Загребу (2016).

Од послова у области научног издаваштва треба истаћи кандидатов труд на издавању часописа *Lucida intervalla* при Филозофском факултету. Члан редакције од његовог покретања 1998, др Недељковић је од 2013. закључно са 2017. обављао посао главног и одговорног уредника и за то време уредио шест годишта овог часописа, који је у то време задобио међународни рејтинг. Осим тога, кандидат је члан уредништава медијевистичког часописа *Иницијал* при Историјском институту САНУ (од 2012) и библиотеке *Полис* при издавачкој кући „Клио“ у Београду (од 2018).

Запажен је кандидатов ангажман у телима и органима матичног факултета. Досад је вршио или још врши дужности продекана за науку (2012–2015; у том периоду био је једно време и в.д. шефа Центра за међународну сарадњу и односе с јавношћу), управника Одељења за класичне науке (2015–2018), управника Института за антику и класично наслеђе на Филозофском факултету у Београду (2014–2015. и поново од октобра 2018), члана Комисије за наставу ННВ Филозофског факултета (2009–2012. и поново од октобра 2018) и Комисије за науку (2015–2018) и члана Научног већа Центра за теорију историје на Филозофском факултету у Београду (од маја 2016).

Наставни и педагошки рад кандидата

Од избора за ванредног професора кандидат је држао или држи наставу на основним студијама из предмета Латински језик II, Историјска граматика латинског језика I и II, Позноталатинска филологија, Основи латинског стила и Методика наставе класичних језика. На мастер и докторским студијама задужен је за предмете и теме из области језичких варијетета, са тежиштем на вулгарном, хришћанском и позном латинитету. Наставно-педагошки рад проф. др Војина Недељковића високо је оцењиван у свим анкетама спроведеним међу његовим студентима.

Менторски допринос проф. др Недељковића видан је у једној области, каква су класичне науке, где он не може, у средини попут наше, бити изражен великим бројкама, с обзиром на мали број оних који се опредељују за ту студијску групу. Досад је био ментор двеју одбрањених докторских дисертација, трију мастер- и многих дипломских (завршних) радова. Тренутно води по једног кандидата на докторским и мастер-студијама.

За 27 година свога континуираног рада у универзитетској настави кандидат је непрестано настојао да побољша и прошири наставне методе и садржаје, не само на универзитету него и у средњем школству. То је чинио својим публикацијама, које су горе приказане, али и ангажманима: у Комисији Министарства просвете за реформу основног и средњег образовања у области језика, књижевности и комуникације (2002–2004), на пројекту билингвалног средњег образовања у организацији Министарства просвете, Центра за италијанску културу и Треће београдске гимназије (2004–2006), у председништву Асоцијације за класичне студије Србије (2010–2017), у оснивању и руковођењу наставом на *Collegium Carolivicanum*, карловачкој летњој школи класичних језика и класичног наслеђа (2018), у стручном тиму за програм наставе и учења латинског језика у реалним гимназијама при Заводу за унапређење наставе и образовања (од новембра 2018).

Од свог преласка на Филозофски факултет 1996. Војин Недељковић учествовао је у реализацији програма „Политика, појединац и друштво у светлости историје идеја“, који је био организован 1999. на Алтернативној академској образовној мрежи у Београду као одступница за професоре београдског Универзитета којима је претио отказ због тога што су одбили да потпишу са тадашњом влашћу уговоре о раду. Почев од школске 2017/18. ангажован је са трећином радног времена на Православном богословском факултету у Београду као наставник на предмету Јеврејски језик (претходно је на Филозофском факултету одржао факултативни курс хебрејског језика).

Закључна оцена

Од свог избора у садашње звање ванредног професора др Војин Недељковић остварио је значајне научне и стручне помаке, којима се не само потврдио као наш водећи латиниста него и профилисао у класичног филолога продубљених знања и широке компетенције, која поред латинског и старогрчког сада укључује хебрејски, као још један угаони камен за озбиљно проучавање позноантичке цивилизације, посебно њеног јудеохришћанског аспекта. Такав профил јединствен је у нашој средини, а прилично редак и у ширим оквирима светске хуманистике. Значајно је нагласити да код проф. др Недељковића смисао за удубљивање у конкретне филолошке проблеме и њихово решавање путем минуциозне анализе иде упоредо са постојаним настојањем да се на нивоу универзитетске и средњошколске наставе унапреди опште познавање латинског језика као наднационалног и надвременог носиоца културе. У питању је озбиљан научник и врстан педагог у пуној интелектуалној снази, зрео за највише наставно звање, за које он по мишљењу ове комисије испуњава и формалне и стварне услове. Усрдно предлагемо Већу да др Војина Недељковића изабере у звање редовног професора.

У Београду, 28.јануара 2019.

др Александар Лома, редовни професор

др Војислав Јелић, редовни професор

др Јулијана Вучо, редовни професор на

Филолошком факултету у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет Универзитета у Београду
 Ужа научна, односно уметничка област: Класичне науке
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата:
 1. Војин Недељковић
 2. _____

ІІ - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Војин Драгољуба Недељковић
 - Датум и место рођења: 09.07.1965, Београд
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет
 - Звање/радно место: ванредни професор
 - Научна, односно уметничка област: Класичне науке

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет
 - Место и година завршетка: Београд, 1989.

Мастер:

- Назив установе:
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет
 - Место и година завршетка: Београд, 1995.
 - Ужа научна, односно уметничка област: Класичне науке

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет
 - Место и година одбране: Београд, 2003.
 - Наслов дисертације: Мезијски споменици латинске надгробне поезије
 - Ужа научна, односно уметничка област: Класичне науке

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

1995. асистент
 2004. доцент
 2009. ванредни професор
 2014. ванредни професор

3) Испуњени услови за избор у звање редовног професора

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	не, већ ради
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	4,68
3	Искуство у педагошком раду са студентима	25 година

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	да
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Менторство на мастер студијама: Марина Голуб (2013), Теодора Исаиловић (2016), Марија Гмитровић (2017), Јелена Вукојевић (студије у току). Чланство у мастер комисијама: На Филозофском факултету у Београду: кандидати Марина Милановић и Милена Симоновић Јовић. На Филозофском факултету у Новом Саду: кандидат Игор Јавор.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Менторство на докторским студијама: Милена Јоксимовић (докторирала 2016), Драгана Кунчер (докторирала 2018), Марија Гмитровић (студије у току). Чланство у докторским комисијама: На Филозофском факултету у Београду: кандидати Драгана Димитријевић, Милосав Вешовић, Маја Калезић, Драгана Грбић, Жељка Шајин, Марина Милановић, Татјана Здравковић Стојановић. На Православном богословском факултету у Београду: кандидат

		Љиљана Јовановић. На Филозофском факултету у Новом Саду: кандидат Александра Смирнов- Бркић.
--	--	--

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	2	<i>Увод у проучавање вулгарног латинитета. Феноменологија и извори</i> , Београд 2012, 181 стр. ISBN 9788688803113. <i>Studium. Латински на универзитету</i> , Београд 2016, 203 стр. ISBN 9788674665978.
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављен један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног		»Натписи позноантичког Ниша као предмет вулгарнолатинских

	професора из научне области за коју се бира		студија», <i>Зборник радова Византолошког института</i> 50 (2013), стр. 45–63. [резиме на енглеском]
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51	2	»Justinian's πατριος φωνή«, <i>Balkanica</i> 47 (2016), стр. 55–73. »Domino et fraturi: Један необјављен сирмијски графито«, <i>Старинар</i> 62 (2012), стр. 165–172. [резиме на енглеском] (у сарадњи са С. Стојановић)
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51	5	»Salvum lotum. О смислу и склопу једне латинске поздравне формуле«, <i>Црквене студије</i> 14 (2017), стр. 557–566. [резиме на енглеском] »Latin vulgaire, latin familier. Quelques aspects d'une distinction parfois difficile à saisir«, <i>Lingvisticae Investigationes</i> 38:1 (2015), стр. 1–12. [резиме на енглеском] »Ex viso. Трагови једне структурне дихотомије у језику латинских натписа«, <i>Lucida intervalla</i> 43 (2014), стр. 91–98. [резиме на енглеском] »Чајкановићев Плаут и хегемони београдске критике почетком XX века«, у: М. Вранић Игњачевић, Д. Столић (прир.), <i>Легенде Београдског универзитета. Хуго Клајн, Веселин Чајкановић, Радомир Д. Лукић, Војин Матић</i> , Београд 2014, стр. 127–133. »The Latin Inscriptions of Naissus: A Philologist's Approach«, у: М. Ракоција (ур.), <i>Ниш и Византија: дванаести научни скуп, Ниш, 3–6. јун 2013</i> , Ниш 2014, стр. 633–636.
20	Цитираност од 10 хетероцитата.		»The Case of <i>ILBulg</i> 248: A la recherche des noms perdus«, <i>Старинар</i> 59 (2009), стр. 159–173. — Цитирано у: L. Chzanovski, <i>De Prométhée à la Fée Électricité. Pour une sociologie de l'éclairage à travers les âges, les croyances et les continents</i> , Cluj-Napoca 2013, 173. »Јован Туроман«, у: А. Лома (изд.), <i>Saecula confluentia: Зборник радова</i>

		<p>са научног скупа посвећеног 120-годишњици наставе класичне филологије на Београдском универзитету, Београд 2004, стр. 91–99. — Цитирано у: М. Joksimović Рајевић, R. Milić, A. Kolaković, »The Ancient Heritage and the European Identity of Serbia«, у зборнику: Р. Petrović, М. Radaković (edd.), <i>National and European Identity in the Process of European Integration</i>, Belgrade 2013, 291.</p> <p>»‘Cure Offered to Rival’: IMS 2.228«, <i>Lucida Intervalla</i> 35 (1/2007), стр. 32–35. — Цитирано у: G. Baratta, »L’ira divina su un rilievo di Aquileia«, <i>Quaderni Friulani di Archeologia</i> 25 (2015), 149.</p> <p><i>Увод у проучавање вулгарног латинитета. Феноменологија и извори</i>, Београд 2012. — Цитирано у: D. Grbić, »О једном недавно објављеном латинском надгробном натпису«, <i>Lucida intervalla</i> 41 (2012), 108.</p> <p><i>id.</i> — Цитирано у: С. Стојановић, »О датовању опека са печатом <i>Classis Flaviae Pannonicae</i> са локалитета Прогарски Виногради«, <i>Гласник САД</i> 29 (2013), 254.</p> <p>»Castles made of sand? Balkan Latin from Petar Skok to J.N. Adams«, у: G. R. Tsetschladze, A. Avram, J. Hargrave (ур.), <i>The Danubian Lands between the Black, Aegean and Adriatic Seas (7th Century BC-10th Century AD)</i>, Oxford 2015, стр. 321–326. — Цитирано у: Д. Кунчер, <i>Писма папе Григорија I као сведочанство латинофоне комуникације на тлу римске Далмације</i>, дисертација, Београд 2017, 27.</p> <p><i>Нацрт класичног латинског вокализма и прозоције</i>, Нови Сад–Сремски Карловци 2008. —</p>
--	--	---

			<p>Цитирано у: D. Grbić, »O jednom nedavno objavljenom latinskom nadgrobnom natpisu«, <i>Lucida intervalla</i> 41 (2012), 108.</p> <p><i>Мезијски споменици латинске надгробне поезије</i>, дисертација, Београд 2003. — Цитирано у: А. Смирнов Бркић, <i>Религијска слика римске провинције Рапонија Secunda у 4. веку нове ере</i>, дисертација, Нови Сад 2015, 580.</p> <p>Цицерон, <i>Беседа за Милона</i>, Сремски Карловци–Нови Сад 1998. — Цитирано у: Т. Zdravković Stojanović, »Jusivni i prohibitivni konjunktivi u Ciceronovim pismima Atiku i bratu Kvintu«, <i>Lucida intervalla</i> 45 (2016), 66.</p> <p>»Псеудо-Хесиод: <i>Штум</i>«, <i>Видици</i> 257–258 (1988), стр. 53–75. — Цитирано у: I. Javor, »Pesma o štitu – prilog komparativnom izučavanju pseudo-Hesiodovog Heraklovog štita«, <i>Lucida intervalla</i> 41 (2012), 43.</p>
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије M31 или M33	2	<p>»Castles made of sand? Balkan Latin from Petar Skok to J.N. Adams«, у зборнику: G. R. Tsetskhladze, A. Avram, J. Hargrave (yp.), <i>The Danubian Lands between the Black, Aegean and Adriatic Seas (7th Century BC-10th Century AD)</i>, Oxford 2015, стр. 321–326. Изложено на скупу: <i>Fifth International Congress on Black Sea Antiquities (Belgrade, 17–23 September 2013)</i>.</p> <p>»As the Wind Blows. Aspects of lexical and structural borrowing in contemporary Serbian«, у зборнику: J. Czai, I. Jermaszowa, M. Wójciak, B. Zieliński (yp.), <i>Słowiańska Wieża Babel, Tom II: Język i tożsamość</i>, Poznań 2018, стр. 173–179. Изложено на скупу: <i>Rewriting, Diversity and Interpenetration of Cultures: The Slavonic Tower of Babel. Translations, Correspondences, Mutual Influences (Poznań, 26–28 October 2016)</i>.</p>
22	Два рада са научног скупа националног значаја	2	»Из античке глотодидактике.

	објављена у целини категорије М61 или М63		<p>Псеудодоситејски разговорници и њихово данашње изучавање», <i>Примењена лингвистика</i> 17 (2016), стр. 7–15 [резиме на енглеском]. Изложено на скупу: <i>Примењена лингвистика данас – нове тенденције у теорији и пракси</i> (Нови Сад, 27–29. новембар 2015.)</p> <p>»О класичној и посебно латинској настави у модерној средњој школи«, у зборнику: Ј. Вучо, Ј. Филиповић (ур.), <i>Језици образовања</i>, Београд 2018, стр. 121–129. Изложено на скупу: <i>Симпозијум »Језик у образовању«</i> (Београд, 26. мај 2016.)</p>
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	2	<p><i>Увод у проучавање вулгарног латинитета. Феноменологија и извори</i>, Београд 2012, 181 стр. ISBN 9788688803113.</p> <p><i>Studium. Латински на универзитету</i>, Београд 2016, 203 стр. ISBN 9788674665978.</p>
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
1. Стручно-професионални допринос	<p>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. Члан уредништва часописа <i>Иницијал</i> при Историјском институту САНУ (2012–); Главни и одговорни уредник часописа <i>Lucida intervalla</i> при Филозофском факултету у Београду (2013–17)</p> <p>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. Организатор тематске сесије »Филологија и лингвистика византијског</p>

	<p>Балкана» на 23. међународном конгресу византијских студија (2016).</p> <p>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. Менторства на докторским студијама: Милена Јоксимовић (докторирала 2016), Драгана Кунчер (докторирала 2018), Марија Гмитровић (студије у току); Чланства у докторским комисијама: Милосав Вешовић, Маја Калезић, Драгана Грбић, Жељка Шајин (на Филозофском факултету у Београду), Љиљана Јовановић (На Православном богословском факултету у Београду).</p> <p>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. Сарадник на пројектима: <i>Романизми у српском и хрватском језику</i> (1992–1994), <i>Антички натписи на тлу Србије и суседних земаља</i> (2002–2006), <i>Антички натписи Илирика: критичко издавање и интердисциплинарна истраживања епиграфских споменика</i> (2006–2010); <i>Римско и византијско присуство на тлу Србије: презентација и интерпретација изворне грађе</i> (2014–16).</p>
2. Допринос академској и широј заједници	<p>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. Члан Друштва за стране језике и књижевности Србије (2018–)</p> <p>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. Члан комисије за наставу ННВ Филозофског факултета (2009–2012, 2018–); Продекан за науку Филозофског факултета у Београду (2012–2015); В. д. шефа Центра за међународну сарадњу и односе с јавношћу (2013); Управник Института за антику и класично наслеђе на Филозофском факултету у Београду (2014–2015, 2018–); Управник Одељења за класичне науке Филозофског факултета у Београду (2015–2018); Члан комисије за науку ННВ Филозофског факултета (2015–2018)</p> <p>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. Састављач тестова на државном такмичењу у знању латинског језика за ученике средњих школа (2007–); Члан радне групе за израду новог програма наставе и учења за други разред гимназије, предмет Латински језик (2018–)</p> <p>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. Аутор/реализатор програмâ стручног усавршавања наставника класичних језика у гимназијама у организацији АКСС (2007–2015) и куће Дата Дидакта (2014–2015);</p> <p>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</p>
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	<p>1. Руководиће или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама Учесник COST акције IC1207 »PARSEME (Parsing and Multi-word Expressions): Towards linguistic precision and computational efficiency in natural language processing« (2015–2017)</p> <p>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. Наставник с трећином радног времена на Православном</p>

	<p>богословском факултету у Београду за предмет Јеврејски језик (2017–).</p> <p>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. Члан управног одбора Асоцијације за класичне студије Србије (2010–2017)</p> <p>4. Учесће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству. Предавач по позиву: Универзитет Св. Климент Охридски, Софија, 2008; Хрватски студиј, Загреб, 2016;</p>
--	--

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Од свог избора у садашње звање ванредног професора др Војин Недељковић остварио је значајне научне и стручне помаке, којима се не само потврдио као наш водећи латиниста него и профилисао у класичног филолога продубљених знања и широке компетенције, која поред латинског и старогрчког сада укључује хебрејски, као још један угаони камен за озбиљно проучавање позноантичке цивилизације, посебно њеног јудеохришћанског аспекта. Такав профил јединствен је у нашој средини, а прилично редак и у ширим оквирима светске хуманистике. Значајно је нагласити да код проф. др Недељковића смисао за удубљивање у конкретне филолошке проблеме и њихово решавање путем минуциозне анализе иде упоредо са постојаним настојањем да се на нивоу универзитетске и средњошколске наставе унапреди опште познавање латинског језика као наднационалног и надвременог носиоца културе. У питању је озбиљан научник и врстан педагог у пуној интелектуалној снази, зрео за највише наставно звање, за које он по мишљењу ове комисије испуњава и формалне и стварне услове. Усрдно предлагемо Већу да др Војина Недељковића изабере у звање редовног професора

Место и датум Београд, 28. јануара 2019.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Александар Лома, редовни професор

др Војислав Јелић, редовни професор

др Јулијана Вучо, редовни професор
на Филолошком факултету
Универзитета у Београду

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата др Војин Недељковић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 30.01.2019. године

(Проф. др Војин Недељковић)

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број: _____
Београд, 21.02.2019

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017) и члана 215. Статута Филозофског факултета Универзитета у Београду (Број: 738/1), издајем следећу:

П О Т В Р Д У

1. др ВОЛИН НЕДЕЉКОВИЋ, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета бр. 726/1-III-2 од 28.03.2019. године за избор у звање редовни професор за ужу научну област *Класичне науке*, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Филозофском факултету Универзитета у Београду.
2. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
3. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом
-Досије
-Архива

ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић